

Bajtove internetske pustolovine u
Koprivnici

By maja

U srcu sunčane Koprivnice, ispred velike žute zgrade Osnovne škole "Antun Nemčić Gostovinski", sreli su se najbolji prijatelji. Zec Bajt je nervozno cupkao šapama, dok je vjeverica Klik popravljala svoj ruksak. Bajt je upravo dobio svoj prvi pametni uređaj – "Mrkvafon 3000". Bio je toliko uzbuđen da mu se repić tresao brže nego ventilator ljeti. "Pogledaj, Klik! Sada mogu istraživati cijeli svijet iz našeg školskog dvorišta!" uzviknuo je Bajt.

Čim je zazvonilo za veliki odmor, Bajt je pojurio na klupu pod starim kestenom. Njegov novi "Mrkvafon" je veselo zasvijetlio i počeo vibrirati. "Klik, brzo dođi! Pogledaj ovo!" povikao je Bajt, a oči su mu zasjale. "Dobio sam poruku od nekoga tko se zove 'SuperBrziVuk123'. Piše da sam upravo postao sretni dobitnik i da sam osvojio milijun digitalnih mrkvi!" Bajtov prst je lebdio iznad blještave reklame na kojoj je pisalo "Preuzmi odmah".

Vjeverica Klik je u tri skoka doskočila do njega, mašući svojim čupavim repom. "Čekaj malo, polako, Bajte!" povikala je i nježno ga uhvatila za šapu prije nego što je uspio kliknuti. "Poznaješ li ti tog 'Vuka'? Je li on iz našeg razreda ili možda igra nogomet u Slavenu Belupu?" Bajt je zastao i počeo se iza svog dugog, mekanog uha. "Pa... ne poznajem ga osobno, ali tko bi lagao o besplatnim mrkvama? Kaže da mu samo trebam poslati našu kućnu adresu da zna kamo ih dostaviti."

"Bajte, to je velika zamka!" rekla je Klik ozbiljnim glasom, spuštajući uši. "Na internetu se neki ljudi, pa čak i vukovi, pretvaraju da su netko drugi kako bi saznali tvoje tajne. Taj 'Vuk' bi zapravo mogao biti netko tko želi doći do tvoje kuće dok tebe nema. Nikada, ali baš nikada, ne dajemo osobne podatke strancima, čak i ako obećavaju brda najsladših mrkvi na svijetu!" Bajt je polako spustio uređaj u krilo, a njegove dugačke uši su polako klonule prema dolje.

Klik je sjela pored njega kako bi ga utješila, stavivši mu šapu na rame. "Zamisli da je internet kao glavni trg u Koprivnici subotom kada je velika gužva. Ima puno ljudi i sve je jako zabavno, ali ne bi samo tako prišao nepoznatoj osobi i sjeo joj u auto samo zato što ti nudi bombone, zar ne?" Klik je odlučno kimnula glavom. Bajt je duboko uzdahnuo i shvatio da je internet zapravo isto tako stvaran svijet u kojem vrijede važna pravila sigurnosti.

Odjednom, "Mrkvafon" je ponovno glasno pisnuo, prekidajući njihovu priču. "Vidi, sada traži moju lozinku kako bi mi 'otključao' neku tajnu igricu s loptom," šapnuo je Bajt, osjećajući se opet pomalo znatiželjno. Klik je odmahнула glavom tako snažno da su joj uši zaklepetale. "Lozinka je kao tvoja četkica za zube, Bajte! Nju nikada ne dijeliš s nikim, pa čak ni s najboljim prijateljima, a pogotovo ne s nepoznatim vukovima koji vrebaju na mreži!"

Bajt je brzim pokretom ugasio ekran. "Znaš što, Klik? Mislim da mi se više uopće ne igraju ove igrice," priznao je tiho, osjećajući kako mu srce malo brže kuca. Osjećao se nesigurno jer nije znao što bi tajanstveni vuk mogao sljedeće pokušati. "Što ćemo sada? Što ako me taj netko nastavi gnjaviti porukama?" Njegov mali bijeli repić više se nije tresao od uzbuđenja, nego od istinskog straha koji mu se uvukao u šape.

"Znam tko će nam sigurno pomoći!" rekla je Klik i hrabro ga povukla za ruku prema ulazu. Vratili su se u veliku žutu školu, prošli kroz hodnike mirisne po užini i potražili učiteljicu Maju, mudru rodu koja je predavala informatiku. Na kljunu je nosila male okrugle naočale koje su joj stalno klizile. Učiteljica Maja je pažljivo saslušala cijelu njihovu priču o vuku i mrkvama, lagano kimajući svojom dugom glavom i gledajući ih s puno razumijevanja.

Nakon škole, Bajt i Klik su uzeli svoje bicikle ispred škole. Koprivnica je blistala na toplom popodnevnom suncu, a zrak je mirisao na cvijeće iz gradskog parka i svježi kruh. Bajt je spremio svoj "Mrkvafon" duboko u ruksak i čvrsto ga zakopčao. "Hvala ti, Klik. Internet je stvarno super za učenje, ali pravi prijatelji i pravi sladoled su ipak puno bolji!" Klik se glasno nasmijala, stisnula pedale i jurnula prema fontani uz povik: "Tko zadnji, plaća duplu kuglicu u Slatkim Delicijama!"

